

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Oradea (România) la data de 4 noiembrie 2014 – SC Max Boegl România SRL și alții/RA Aeroportul Oradea și alții

(Cauza C-488/14)

(2015/C 026/12)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Oradea

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA

Pârâte: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA

Întrebarea preliminară

Dispozițiile art[icolului] 1 [alineatele] (1), (2), (3) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări ⁽¹⁾, respectiv din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor ⁽²⁾, modificate prin Directiva 2007/66/CE ⁽³⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări care condiționează accesul la căile de atac împotriva deciziilor autorității contractante de obligativitatea depunerii în prealabil a unei „garanții de bună conduită”, precum cea reglementată de art[icolele] 271¹ și 271² din OUG nr. 34/2006.

⁽¹⁾ JO L 395, p. 33, Ediție specială 06/vol. 1, p. 237.

⁽²⁾ JO L 76, p. 14, Ediție specială 06/vol. 2, p. 43.

⁽³⁾ Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Regatul Unit) la 4 noiembrie 2014 – A/B

(Cauza C-489/14)

(2015/C 026/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârât: B

Întrebările preliminare

- 1) În sensul articolului 19 alineatele (1) și (3) ⁽¹⁾ care este sensul termenului „stabilește”, în condițiile în care:
- a) reclamantul din procedura în fața primei instanțe sesizate (în continuare „prima procedură”) nu ia practic nicio măsură în prima procedură după primul termen, și în special nu formulează o notificare („assignation”) în termenul de perimare a cererii de chemare în judecată („requête”), având drept consecință perimarea cererii de chemare în judecată în prima procedură prin expirarea termenului, în conformitate cu legislația națională (franceză) aplicabilă în prima procedură, și anume 30 de luni de la primul termen;
  - b) cererea de chemare în judecată din prima procedură s-a perimat, astfel cum s-a menționat mai sus, la scurt timp (trei zile) după ce a fost sesizată a doua instanță (în continuare „a doua procedură”) în Anglia, astfel încât nu există o hotărâre în Franța și nici vreun pericol de a exista hotărâri ireconciliabile pronunțate în prima procedură și, respectiv, în a doua procedură; și
  - c) având în vedere fusul orar din Regatul Unit, reclamantul din prima procedură, în urma perimării cererii de chemare în judecată în prima procedură, are în orice caz dreptul să formuleze o acțiune de divorț în Franța înainte ca reclamantul să poată formula o acțiune de divorț în Anglia?
- 2) În special, termenul „stabilește” trebuie interpretat în sensul că reclamantul din prima procedură trebuie să ia, cu diligența corespunzătoare și cu celeritate, măsurile necesare pentru ca prima procedură să se finalizeze cu soluționarea litigiului (de către instanță sau printr-un acord al părților), sau dimpotrivă, reclamantul din prima procedură are dreptul, după ce a fost stabilită competența conform articolului 3 și articolului 19 alineatul (1), să nu ia nicio măsură în vederea soluționării cauzei în prima procedură, astfel cum s-a menționat anterior și, în acest mod, să blocheze a doua procedură și să lase în impas litigiul în ansamblul său?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Spania) la 5 noiembrie 2014 – Rossa dels Vents Assessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Cauza C-491/14)

(2015/C 026/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rossa dels Vents Assessoria S.L.

Pârâtă: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/95/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că dreptul exclusiv al titularului unei mărci de a interzice oricărui terț utilizarea în comerț a semnelor identice sau similare cu marca sa îl include pe terțul titular al unei mărci comunitare ulterioare, fără a fi necesară declararea prealabilă a nulității acestei din urmă mărci?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 25